

til Stede, og jeg kan ikke nægte, at jeg i nogen Maade fortryder, at jeg takkede det ærede Medlem for hans velvillige Udtalelser, da det kun var Udtalelser og ikke andet.

Det daværende ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, det nuværende kongevalgte Medlem af Landstinget (Trier), stillede i Udvalget et Forslag — det findes i Rigsdagstidende Tillæg B —, hvori han borttog noget af det, som findes i Socialdemokraternes her forelagte Forslag, nemlig en Del af det Statstilskud, vi havde tænkt os bragt til Anvendelse, idet han indskrænkede det til kun at omfatte de mere trængende Kommuner. Men end ikke dette forholdsvis beskedne Forslag, som det daværende ærede Medlem af Tinget forelagde i Udvalget, fandt Naade hos det ærede Flertal. Børnene fik fremdeles Lov at sulte, og de sulte fremdeles til Trods for al vor Tale om Humanitet og Omsorg for Børnene o. s. v. Det gaar Aar efter Aar paa samme Maade. En stor Del af Aaret er der et stort Antal fattige Børn, som ikke faar varm Mad, og som i det hele faar utilstrækkelig Ernæring.

Jeg har tidligere gjort opmærksom paa og gentager, at denne Sag har Bud til hele Landet. Jeg ved vel, at der er ærede Medlemmer, som helst ville gøre det til en speciel københavnsk Sag, men det passer ikke. De Oplysninger, som foreligge fra de Undersøgelser, som ere foretagne i Skolerne, vise os, at denne Sag har Bud til Landet og Købstæderne saa vel som København. Det viser sig, at af de 22—23,000 Børn, som mangle Mad, findes de 7,000 i Landdistrikterne og en stor Part i Købstadkommunerne og en ganske sikkert endnu større Part i København. Men der er altsaa Trang baade paa Landet og i Byerne til denne Bespisning. Jeg beder derfor ærede Medlemmer om at vise størst mulig Velvillie overfor Sagen og at søge at undgaa det Fjendskab overfor Byerne, som nu og da har givet sig Udslag paa den ene eller den anden Maade, idet jeg minder om, at det, det her drejer sig om, er først og fremmest de Børn, der maa lide som Følge af Nødtilstanden i de fattige Hjem. Det er uskyldige Børn, som der her skal lovgives om, og det forekommer mig, at deres Interesser burde være det eneste, vi have for Øje, naar denne Sag behandles, og ikke Hensynet til, om den ene By faar lidt mere eller lidt mindre end den anden. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg minder om, at vi have Skoletvang

her i Landet. Det burde sikkert være saadan, at vi ikke under Skoletvangen taalte, at der findes sultne Børn, som sidde i Skolerne for at modtage Undervisning.

Hvis denne Reform gennemføres, vilde det være til Hæder for den danske Rigsdag, forekommer det mig, og det vilde være ligesom en Bod for den kostbare Sommersamling, vi have tilendebragt, og som ikke bragte de fattige nogen som helst Forbedring i deres Tilstand.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Jeg skal ikke udtale mig meget fyldigt om dette lille Forslag. Det har jo været forelagt i en Række af Aar og har da været til første Behandling i dette Ting, og der er ved disse første Behandlinger fremkommet ret indgaaende Udtalelser om Sagen. Jeg vil sige om Forslaget, at det rummer — som særdeles mange af de Forslag, der komme fra det Parti, som har forelagt dette — saa gode og humane Tanker i sig, at det selvfølgelig nøje bør overvejes og behandles i et Udvalg. Der er vel heller ingen Tvivl om, at dette Forslag er præget af en vis Ensidedighed. Jeg gad for Resten vide, om ikke Ensidedighed i sig rummer mere af Kraft end af Svaghed. Men ogsaa dette, at Forslaget er i ikke ringe Grad ensidigt, gør, at det paakræver en nøje og grundig Behandling i Udvalget.

At den Sag, Forslaget omhandler, er en god Sag, maa alle humanitæntænkende Mennesker indrømme, og at dette bestemte, som Forslaget omhandler: Bespisning af sultne Skolebørn, er noget, som har en meget stor pædagogisk Betydning, kan ikke nægtes. Vi, som have haft med Arbejdet i Skolen at gøre, vide, hvilken Forskel der er paa, om Læreren staar overfor Børn, der ere vel ernærede, eller overfor en Flok af mere eller mindre sultne Børn. Det er ret spildt Arbejde overfor de sidste, hvorimod det er et meget frugtbringende Arbejde at være Lærer lige overfor de første. Fordi jeg baade har — mener jeg om mig selv — noget med humanitænt Tankeliv at gøre, og fordi jeg har — mener jeg ogsaa om mig selv — en vis Forstaaelse af, hvordan Skolens Gerning bedst kan gøres, ser jeg med meget stor Velvillie paa dette Forslag og maa haabe, at det ikke maa blive betragtet som det, det blev kaldt vistnok i Fjor ved Behandlingen her: en gammel Traver, et Slags Paradenummer, som intet virkeligt Indhold havde, men at det i Ud-